

מגילת רות

פרק א

(א) ויהי בימי שפט השפטים ויהי רעב בארץ וילך איש מבית לחם יהודה לגור בשדי מואב הוא ואשתו ושני בניו :
 (ב) ושם האיש אלימלך ושם אשתו נעמי ושם שני בניו מחלון וכליון אפרתים מבית לחם יהודה ויבאו שדי מואב ויהיו שם :
 (ג) וימת אלימלך איש נעמי ותשאר היא ושני בניה :

(ד) וישאו להם נשים מאביות שם האחת ערפה ושם השנית רות וישבו שם כעשר שנים :
 (ה) וימותו גם שניהם מחלון וכליון ותשאר האשה משני ילדיה ומאשה :

(ו) ותקם היא וכלתיה ותשב משדי מואב כי שמעה בשדה מואב כי פקד ה' את עמו לתת להם לחם :
 (ז) ותצא מן המקום אשר היתה שמה ושתי כלתיה עמה ותלכנה בדרך לשוב אל ארץ יהודה :

(ח) ותאמר נעמי לשתי כלתיה לכנה שבנה אשה לבית אמה יעש ה' עמכם חסד כאשר עשיתם עם המתים ועמדי :

(ט) ויתן ה' לכם ומצאן מנוחה אשה בית אישה ותשק להן ותשאנה קולן ותבכינה :
 (י) ותאמרנה לה כי אתך נשוב לעמד :

(יא) ותאמר נעמי שבנה בנתי למה תלכנה עמי העוד לי בנים במעי ויהיו לכם לאנשים :
 (יב) שבנה בנתי לכן כי זקנתי מהיות לאיש כי אמרתי יש לי תקוה גם הייתי הלילה לאיש וגם ילדתי בנים :

(יג) הלהן תשבבנה עד אשר יגדלו הלהן תענגנה לבלתי היות לאיש אל בנתי כי מר לי מאד מכם כי יצאה בי יד ה' :

(יד) ותשנה קולן ותבכינה עוד ותשק ערפה לחמותה ורות דבקה בה :

(טו) ותאמר הנה שבה יבמתך אל עמה ואל אלהיה שובי אחרי יבמתך :

(טז) ותאמר רות אל תפגעני בי לעזבך לשוב מאחריך כי אל אשר תלכי אלך ובאשר תליני אליו עמד עמי ואלקיך אלקי :

(יז) באשר תמותי אמות ושם אקבר כה יעשה ה' לי וכה יסוף כי המות יפריד ביני ובינך :
 (יח) ותרא כי מתאמצת היא ללכת אתה ותחדל לדבר אליה :

(יט) ותלכנה שתיהם עד באנה בית לחם ויהי כבאנה בית לחם ותהם כל העיר עליהן ותאמרנה הזאת נעמי :

(כ) ותאמר אליהן אל תקראנה לי נעמי קראן לי מרא כי המר שדי לי מאד :

(כא) אני מלאה הלכותי וריקם השיבני ה' למה תקראנה לי נעמי וה' ענה בי ושדי הרע לי :

(כב) ותשב נעמי ורות המואבית כלתה עמה השבה משדי מואב והמה באו בית לחם בתחלת קציר שערים :

1. It came to pass in the days when the judges ruled, that there was a famine in the land. **And a man** of Beth-Lehem in Judah **went** to sojourn in the country of Moab, he, and his wife, and his two sons.
2. And the name of the man was Elimelech, and the name of his wife Naomi, and the name of his two sons Mahlon and Kilion, Ephrathites of Beth-Lehem in Judah. And they came to the country of Moab, **and remained there.**
3. And Elimelech, Naomi's husband, died; **and she was left with her two sons.**
4. And they took wives of the women of Moab; the name of one was Orpah, and the name of the other Ruth; and they dwelled there about ten years.
5. And **both** Mahlon and Kilion died; **and the woman was bereft of her two sons and her husband.**
6. Then she arose with her daughters-in-law, to return from the country of Moab; for she had heard in the country of Moab that the Lord had visited **his people** and given them bread.

7. So she went forth out of the place where she was, and her two daughters-in-law with her; and they went on the way to return to the land of Judah.
8. And Naomi said to her two daughters-in-law, Go, return each of you to her mother's house; the Lord deal kindly with you, as you have dealt with the dead, and with me.
9. The Lord grant you that you may find rest, each of you in the house of her husband. Then she kissed them; and they lifted up their voice, and wept.
10. And they said to her, No, we will return with you to your people.
11. And Naomi said, Turn back, my daughters; why will you go with me? **are there yet any more sons in my womb**, that they may be your husbands?
12. Turn back, my daughters, go your way; for I am too old to have a husband. If I should say, **I have hope**, even if I should have a husband tonight, and should bear sons;
13. Would you wait for them till they were grown? would you, for them, refrain from having husbands? no, my daughters; **for it grieves me much for your sakes that the hand of the Lord is gone out against me**.
14. And they lifted up their voice, and wept again; and Orpah kissed her mother-in-law; **but Ruth held fast to her**.
15. And she said, Behold, your sister-in-law is gone back to her people, and to her gods; go back you after your sister-in-law.
16. And Ruth said, Do not entreat me to leave you, or to keep from following you; for wherever you go, I will go; and where you lodge, I will lodge; **your people shall be my people, and your God my God**;
17. Where you die, will I die, and there will I be buried; the Lord do so to me, and more also, **if even death parts me from you**.
18. When she saw that she was determined to go with her, she stopped speaking to her.
19. So the two went until they came to Beth-Lehem. And it came to pass, when they came to Beth-Lehem, that all the city was stirred because of them, and they said, Is this Naomi?
20. And she said to them, Call me not Naomi, **call me Mara; for the Almighty has dealt very bitterly with me**.
21. I went out full, and the Lord has brought me back empty; why then do you call me Naomi, seeing the Lord has testified against me, and the Almighty has afflicted me?
22. So Naomi returned, and Ruth the Moabite, her daughter-in-law, with her, who returned from the country of Moab; and they came to Beth-Lehem at the beginning of the barley harvest.

פרק ב

- (א) וּלְנַעֲמִי מוֹדַע לְאִישׁהָ אִישׁ גְּבוּר חֵיל מִמְשַׁפַּחַת אֱלִימֶלֶךְ וְשָׂמוּ בְעֹז :
 (ב) וּתְאֹמַר רוּת הַמּוֹאֲבִיָּה אֶל נַעֲמִי אֵלֶּכָּה נָא הַשָּׂדֶה וְאֶלְקָטָה בְּשִׁבְלִים אַחֵר אֲשֶׁר אֲמַצָּא חֵן בְּעֵינֶיךָ וּתְאֹמַר לָהּ לְכִי בְּתִי :
 (ג) וּתְלַךְ וּתְבֹאוּ וּתִלְקַט בַּשָּׂדֶה אַחֲרֵי הַקְּצָרִים וַיִּקְרַח מִקְרָהּ חֲלֻקַת הַשָּׂדֶה לְבַעֲזוֹ אֲשֶׁר מִמְשַׁפַּחַת אֱלִימֶלֶךְ :
 (ד) וְהִנֵּה בְעֹז בָּא מִבֵּית לָחֵם וַיֹּאמֶר לְקוֹצְרִים ה' עִמָּכֶם וַיֹּאמְרוּ לוֹ יְבָרְכֶךָ ה' :
 (ה) וַיֹּאמֶר בְּעֹז לְנַעֲרוֹ הִנְצַב עַל הַקּוֹצְרִים לְמִי הַנַּעֲרָה הַזֹּאת :
 (ו) וַיַּעַן הַנַּעֲרָה הִנְצַב עַל הַקּוֹצְרִים וַיֹּאמֶר נַעֲרָה מוֹאֲבִיָּה הִיא הַשֹּׁבֶבָה עִם נַעֲמִי מִשָּׂדֶה מוֹאֲב :
 (ז) וּתְאֹמַר אֶלְקָטָה נָא וְאֶסְפְּתִי בְּעַמְרִים אַחֲרֵי הַקּוֹצְרִים וּתְבֹאוּ וּתַעֲמוּד מֵאִזְ הַבֶּקֶר וְעַד עֶתְהָ זֶה שְׁבִתָּה הַבֵּית מֵעַט :
 (ח) וַיֹּאמֶר בְּעֹז אֶל רוּת הַלֹּוא שְׁמַעְתְּ בְּתִי אֶל תִּלְכִי לְלַקֵּט בַּשָּׂדֶה אַחֵר וְגַם לֹא תַעֲבוּרִי מִזֶּה וְכֹה תִדְבָּרִין עִם נַעֲרָתִי :
 (ט) עֵינֶיךָ בַּשָּׂדֶה אֲשֶׁר יִקְצְרוּ וְהִלַּכְתְּ אַחֲרֵיהֶן הַלֹּוא צוּיִתִי אֶת הַנַּעֲרִים לְבִלְתִּי נִגְעֶךָ וְצִמְתְּ וְהִלַּכְתְּ אֶל הַכִּלִּים וְשִׁתִּית מֵאֲשֶׁר יִשְׁאַבּוּן הַנַּעֲרִים :
 (י) וְתִפֹּל עַל פְּנֵיהָ וְתִשְׁתַּחֲוֶה אַרְצָה וּתְאֹמַר אֵלָיו מִדּוּעַ מִצִּאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ לְהַכִּירֵנִי וְאֲנֹכִי נִכְרָה :
 (יא) וַיַּעַן בְּעֹז וַיֹּאמֶר לָהּ הִגֵּד הַגֵּד לִי כָל אֲשֶׁר עָשִׂיתְּ אֶת חֲמוֹתֶךָ אַחֲרֵי מוֹת אִישֶׁךָ וְתַעֲזָבִי אַבִּיךָ וְאִמֶּךָ וְאַרְצְךָ מוֹלְדֶתְךָ וְתִלְכִי אֶל עִם אֲשֶׁר לֹא יִדְעַת תְּמוּל שְׁלֹשׁוֹם :
 (יב) יִשְׁלַם ה' פְּעֻלָּתְךָ וְתִהְיֶה מִשְׁפָּרְתְּךָ שְׁלָמָה מֵעַם ה' אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּאת לְחַסוֹת תַּחַת כְּנָפָיו :

(יג) ותאמר אמצא חן בעיניך אדני כי נחמתני וכי דברת על לב שפחתך ואנכי לא אהיה כאחת שפחתך :
(יד) ויאמר לה בעז לעת האכל גשי הלם ואכלת מן הלחם וטבלת פתך בחמץ ותשב מצד הקוצרים
ויצבט לה קלי ותאכל ותשבע ותתר :

(טו) ותקם ללקט ויצו בעז את נעריו לאמר גם בין העמרים תלקט ולא תכלימוה :
(טז) וגם של תשלו לה מן הצבתים ועזבתם ולקטה ולא תגערו בה :
(יז) ותלקט בשדה עד הערב ותחבט את אשר לקטה ויהי כאיפה שערים :
(יח) ותשא ותבוא העיר ותרא חמותה את אשר לקטה ותוצא ותתן לה את אשר הותרה משבעה :
(יט) ותאמר לה חמותה איפה לקטת היום ואנה עשית יהי מכירך ברוך ותגד לחמותה את אשר עשתה
עמו ותאמר שם האיש אשר עשיתי עמו היום בעז :
(כ) ותאמר נעמי לכלתה ברוך הוא לה אשר לא עזב חסדו את החיים ואת המתים ותאמר לה נעמי
קרוב לנו האיש מגאלנו הוא :
(כא) ותאמר רות המואבית גם כי אמר אלי עם הנערים אשר לי תדבקין עד אם פלו את כל הקציר אשר
לי :
(כב) ותאמר נעמי אל רות כלתה טוב בתי כי תצאי עם נערותיו ולא יפגעו בך בשדה אחר :
(כג) ותדבק בנערות בעז ללקט עד פלות קציר השערים וקציר החטים ותשב את חמותה :

1. And Naomi had a relative of her husband's, a man of wealth, of the family of Elimelech; and his name was Boaz.
2. And Ruth the Moabite said to Naomi, Let me now go to the field, and glean ears of grain after him in whose sight I shall find favor. And she said to her, Go, my daughter.
3. And she went, and came, and gleaned in the field after the reapers; **and she happened** to a part of the field belonging to Boaz, who was a relative of Elimelech.
4. And, behold, Boaz came from Beth-Lehem, and said to the reapers, The Lord be with you. And they answered him, The Lord bless you.
5. Then said Boaz to his servant who was set over the reapers, Whose maiden is this?
6. And the servant who was set over the reapers answered and said, **It is the Moabite maiden** who came back with Naomi from the country of Moab;
7. And she said, I beg you, let me glean and gather after the reapers among the sheaves; so she came, and she has continued from morning until now, scarcely spending any time in the hut.
8. Then said Boaz to Ruth, Do you not hear, my daughter? Do not go to glean in another field, nor go away from here, **but stay here close to my maidens**;
9. Let your eyes be on the field that they reap, and go after them; have I not charged the young men that they shall not touch you? and when you are thirsty, go to the vessels, and drink of that which the young men have drawn.
10. Then she fell on her face, and bowed herself to the ground, and said to him, Why have I found favor in your eyes, that you should take notice of me, seeing that I am a stranger?
11. And Boaz answered and said to her, **It has been fully told to me, all that you have done for your mother-in-law since the death of your husband; and how you have left your father and your mother, and the land of your birth, and have come to a people which you did not know before.**
12. **The Lord will recompense your work, and a full reward shall be given to you by the Lord God of Israel, under whose wings you have come to take refuge.**
13. Then she said, Let me find favor in your sight, my lord; for you have comforted me, and spoken kindly to your maidservant, though I am not one of your maidservants.
14. And at the mealtime Boaz said to her Come here, and eat of the bread, and dip your morsel in the vinegar. And she sat beside the reapers; and he passed to her parched grain, and she ate, and was satisfied, and left.
15. And when she rose to glean, Boaz commanded his young men, saying, Let her glean even among the sheaves, and reproach her not;
16. And let fall also some of the handfuls on purpose for her, and leave them, that she may glean them, and rebuke her not.

17. So she gleaned in the field until the evening, and she beat out what she had gleaned; and it was about an ephah of barley.
18. And she took it up, and went into the city; and her mother-in-law saw what she had gleaned; and she brought out and gave to her what she had left over after being satisfied.
19. And her mother-in-law said to her, Where have you gleaned today? and where have your worked? blessed is he who took notice of you. And she told her mother-in-law with whom she had worked, and said, The man's name with whom I worked today is **Boaz**.
20. And Naomi said to her daughter-in-law, **Blessed be he by the Lord, who has not abandoned his loving kindness to the living and to the dead.** And Naomi said to her, The man is a relative of ours, one of our close relatives.
21. And Ruth the Moabite said, He also said to me, **You shall keep close** to my young men, until they have ended all my harvest.
22. And Naomi said to Ruth her daughter-in-law, It is good, my daughter, that you go out with his maidens, that you should not be molested in any other field.
23. **So she kept close** to the maidens of Boaz to glean to the end of the barley harvest and of the wheat harvest; and lived with her mother-in-law.

פרק ג

- (א) ותאמר לה נעמי חמותה בתי הלא אבקש לך מנוח אשר ייטב לך :
 (ב) ועתה הלא בעז מדעתנו אשר היית את נערותינו הנה הוא זרה את גרן השעירים הלילה :
 (ג) ורחצת וסכת ושמית שמלתיך עליך ונרדת הגרן אל תנדעי לאיש עד כלתו לאכל ולשתות :
 (ד) ויהי בשכבו וידעת את המקום אשר ישכב שם ובאת וגלית מרגלתי ושכבת והוא יגיד לך את אשר תעשין :
 (ה) ותאמר אליה כל אשר תאמרי אלי אעשה :

- (ו) ותרד הגרן ותעש ככל אשר צותה חמותה :
 (ז) ויאכל בעז וישת וייטב לבו ויבא לשכב בקצה הערמה ותבא בלט ותגל מרגלתי ותשכב :
 (ח) ויהי בחצי הלילה ויחרד האיש וילפת והנה אשה שכבת מרגלתי :
 (ט) ויאמר מי את ותאמר אנכי רות אמתך ופרשת כנפך על אמתך כי גאל אתה :
 (י) ויאמר ברוכה את לה בתי היטבת חסדך האחרון מן הראשון לבלתי לכת אחר הבחורים אם דל ואם עשיר :
 (יא) ועתה בתי אל תיראי כל אשר תאמרי אעשה לך כי יודע כל שער עמי כי אשת חיל את :

- (יב) ועתה פי אמנם כי אם גאל אנכי וגם יש גאל קרוב ממני :
 (יג) ליני הלילה והנה בבקר אם יגאלך טוב יגאל ואם לא יחפץ לגאלך וגאלתיך אנכי חי ה' שכבי עד הבקר :
 (יד) ותשכב מרגלותיו עד הבקר ותקם בטרם יפיר איש את רעהו ויאמר אל יודע כי באה האשה הגרן :
 (טו) ויאמר הבי המטפחת אשר עליך ואחזי בה ותאחזי בה וימד שש שערים וישת עליה ויבא העיר :
 (טז) ותבוא אל חמותה ותאמר מי את בתי ותגד לה את כל אשר עשה לה האיש :
 (יז) ותאמר שש השערים האלה נתן לי כי אמר אלי אל תבואי ריקם אל חמותך :
 (יח) ותאמר שבי בתי עד אשר תדעין איך יפל דבר כי לא ישקט האיש כי אם כלה הדבר היום :

1. Then Naomi her mother-in-law said to her, My daughter, shall I not seek a home for you, that it may be well with you?
2. Now is not Boaz, with whose maidens you were, our relative? Behold, he winnows barley tonight in the threshing floor.
3. Wash yourself therefore, and anoint yourself, and put your garment upon you, and go down to the threshing floor; but do not make yourself known to the man, until he has finished eating and drinking.
4. And it shall be, when he lies down, that you shall mark the place where he shall lie, and you shall go in, and uncover his feet, and lie down; and he will tell you what to do.
5. And she said to her, **All that you say to me I will do.**
6. And she went down to the threshing floor, and did according to all that her mother-in-law had told her.

7. And when Boaz had eaten and drunk, and his heart was merry, he went to lie down at the end of the heap of grain; and she came softly, and uncovered his feet, and laid herself down.

8. And it came to pass at midnight, that the man was startled, and turned over; and, behold, a woman lay at his feet.

9. And he said, Who are you? And she answered, I am Ruth your maidservant; **spread your skirt over your maidservant**; for you are next of kin.

10. And he said, **Blessed be you to the Lord, my daughter; for your last loyal kindness is greater than the first one**, because you have not gone after young men, whether poor or rich.

11. And now, my daughter, fear not; I will do to you all that you ask, for the whole city of my people knows that you are a worthy woman.

12. Although it is true that I am your close relative, there is a relative closer than I am.

13. Remain this night, and it shall be in the morning, that if he will do the duty of the next of kin for you, well; let him do the kinsman's duty; but if he will not do the duty of a kinsman to you, then I will do the duty of a kinsman for you, as the Lord lives; lie down until the morning.

14. And she lay at his feet until the morning; and she rose up before one could recognize another. And he said, Let it not be known that a woman came into the threshing floor.

15. Also he said, Bring the veil that you have upon you, and hold it. And when she held it, he measured six measures of barley, and laid it on her; and she went into the city.

16. And when she came to her mother-in-law, she said, Who are you, my daughter? And she told her all that the man had done to her.

17. And she said, He gave me these six measures of barley; for he said to me, **Do not go empty to your mother-in-law**.

18. Then said she, Sit still, my daughter, until you know how the matter will fall; for the man will not rest, until he settles the matter this day.

פרק ד

(א) ובעו עֲלֶיהָ הַשָּׁעַר וַיֵּשֶׁב שָׁם וְהָיָה הַגָּאֵל עֹבֵר אֲשֶׁר דָּבַר בְּעוֹז וַיֹּאמֶר סוּרָה שְׂבִיָּה פֹה פְּלִנִי אֶלְמָנִי וַיֵּסֶר וַיֵּשֶׁב :

(ב) וַיִּקַּח עֶשְׂרֵה אֲנָשִׁים מִזִּקְנֵי הָעִיר וַיֹּאמֶר שָׁבוּ פֹה וַיֵּשֶׁבוּ :

(ג) וַיֹּאמֶר לְגֵאֵל חֲלֻקֶת הַשְּׂדֵה אֲשֶׁר לְאַחֵינוּ לְאַלְיִמְלֵךְ מִכָּרָה נִעְמִי הַשְּׂבִיָּה מִשְׂדֵּה מוֹאָב :

(ד) וַאֲנִי אֶמְרָתִי אֶגְלֶה אֲזַנְךָ לְאִמֶּר קִנְיָה נָגַד הַיִּשְׁבִּיִּם וְנָגַד זִקְנֵי עַמִּי אִם תִּגְאָל גְּאֵל וְאִם לֹא וְגֵאֵל הַגִּידָה לִּי וְאֲדַעָה כִּי אֵין זולָתְךָ לְגֵאֵל וְאֶנְכִי אֶחָרִיד וַיֹּאמֶר אֶנְכִי אֶגְאָל :

(ה) וַיֹּאמֶר בְּעוֹז בְּיוֹם קִנּוּתְךָ הַשְּׂדֵה מִיַּד נִעְמִי וּמֵאֵת רוּת הַמּוֹאֲבִיָּה אֲשֶׁת הַמָּת קִנְיָתָה לְהַקִּים שָׁם הַמָּת עַל נַחֲלָתוֹ :

(ו) וַיֹּאמֶר הַגָּאֵל לֹא אוֹכַל לְגֵאֵל לִי פֶן אֲשַׁחֲיֵת אֶת נַחֲלָתִי גֵאֵל לְךָ אֵתָה אֶת גְּאֻלָּתִי כִּי לֹא אוֹכַל לְגֵאֵל :

(ז) וְזֹאת לְפָנֶיךָ בְּיִשְׂרָאֵל עַל הַגְּאֻלָּה וְעַל הַתְּמוּרָה לְקַיֵּם כֹּל דְּבַר שְׁלֹף אִישׁ נִעְלוּ וְנָתַן לְרַעְהוּ וְזֹאת הַתְּעוּדָה בְּיִשְׂרָאֵל :

(ח) וַיֹּאמֶר הַגָּאֵל לְבַעֲזוּ קִנְיָה לְךָ וַיִּשְׁלַף נִעְלוּ :

(ט) וַיֹּאמֶר בְּעוֹז לְזִקְנֵיכֶם וְכֹל הָעָם עֲדִים אִתְּם הַיּוֹם כִּי קִנְיָתִי אֶת כָּל אֲשֶׁר לְאַלְיִמְלֵךְ וְאֵת כָּל אֲשֶׁר לְכַלְיוֹן וּמַחֲלוֹן מִיַּד נִעְמִי :

(י) וְגַם אֶת רוּת הַמּוֹאֲבִיָּה אֲשֶׁת מַחֲלוֹן קִנְיָתִי לִי לְאִשָּׁה לְהַקִּים שָׁם הַמָּת עַל נַחֲלָתוֹ וְלֹא יִכְרַת שָׁם הַמָּת מֵעַם אֲחִיו וּמִשְׁעַר מְקוֹמוֹ עֲדִים אִתְּם הַיּוֹם :

(יא) וַיֹּאמְרוּ כָּל הָעָם אֲשֶׁר בַּשָּׁעַר וְהַזִּקְנִים עֲדִים יָתֵן ה' אֶת הָאִשָּׁה הַבָּאָה אֶל בֵּיתְךָ כְּרַחֵל וְכִלְאָה אֲשֶׁר בָּנוּ שְׂתֵייהֶם אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעָשָׂה חֵיל בְּאַפְרָתָה וּקְרָא שָׁם בְּבֵית לְחָם :

(יב) וַיְהִי בֵּיתְךָ כְּבֵית פְּרָץ אֲשֶׁר יִלְדָה תִּמְרָה לִיהוּדָה מִן הַזֶּרַע אֲשֶׁר יָתֵן ה' לְךָ מִן הַנְּעִרָה הַזֹּאת :

(יג) וַיִּקַּח בְּעוֹז אֶת רוּת וַתְּהִי לוֹ לְאִשָּׁה וַיִּבְאֵהָ אֵלֶיהָ וַיִּתֵּן ה' לָהּ הַרְיוֹן וַתֵּלֶד בֶּן :

(יד) וַתִּאמְרֶנָּה הַנְּשִׁים אֶל נִעְמִי בְּרוּךְ ה' אֲשֶׁר לֹא הִשְׁבִּית לְךָ גֵּאֵל הַיּוֹם וַיִּקְרָא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל :

(טו) וְהָיָה לְךָ לְמִשִּׁיב נֶפֶשׁ וְלִכְלָפַל אֶת שִׁיבְתְּךָ כִּי כִלְתְּךָ אֲשֶׁר אֶהְבַּתְּךָ יִלְדוּתוֹ אֲשֶׁר הִיא טוֹבָה לְךָ מִשְׂבַּעַה בָּנִים :

(טז) וַתִּקַּח נִעְמִי אֶת הַיֶּלֶד וַתִּשְׁתַּחֲוֶהוּ בַחִיקָה וַתְּהִי לוֹ לְאִמָּנָת :

(יז) ותקראנה לו השכנות שם לאמר ילד בן לנעמי ותקראנה שמו עובד הוא אבי ישי אבי דוד :
 (יח) ואלה תולדות פּרָץ פּרָץ הוליד את חָצֵרוֹן :
 (יט) וחָצֵרוֹן הוליד את רם ורם הוליד את עמינדב :
 (כ) ועמינדב הוליד את נחשון ונחשון הוליד את שלמה :
 (כא) ושלמון הוליד את בעז ובעז הוליד את עובד :
 (כב) ועבד הוליד את ישי וישי הוליד את דָּוִד :

1. Then Boaz went up to the gate, and sat down there; and, behold, the next of kin of whom Boaz had spoken came by; to whom he said, Hey there, **such and such a one!** turn aside, sit down here. And he turned aside, and sat down.
2. And he took ten men of the elders of the city, and said, Sit down here. And they sat down.
3. And he said to the next of kin; Naomi, who has returned from the country of Moab, is selling a parcel of land, which was our brother Elimelech's;
4. And I thought I would tell you of it, and say, Buy it in the presence of the inhabitants, and in the presence of the elders of my people. If you will redeem it, redeem it; but if you will not redeem it, then tell me, that I may know; for there is none to redeem it besides you; and I come after you. And he said, I will redeem it.
5. Then said Boaz, on the day that you buy the field from the hand of Naomi, you must buy it also from Ruth the Moabite, the wife of the dead, to restore the name of the dead to his inheritance.
6. And the kinsman said, **I cannot redeem it for myself, lest I harm my own inheritance;** take my right of redemption for yourself; for I cannot redeem it.
7. Now this was the custom in former times in Israel concerning redeeming and concerning exchanging; to confirm a transaction a man took off his shoe, and gave it to his neighbor; and this was the manner of attesting in Israel.
8. Therefore the kinsman said to Boaz, Buy it for yourself. And he took off his shoe.
9. And Boaz said to the elders, and to all the people, You are witnesses this day, that I have bought all that was Elimelech's, and all that was Kilion's and Mahlon's, from the hand of Naomi.
10. And also Ruth the Moabite, the wife of Mahlon, have I bought to be my wife, to restore the name of the dead to his inheritance, so that the name of the dead shall not be cut off from among his brothers, and from the gate of his place; you are witnesses this day.
11. And all the people that were in the gate, and the elders, said, We are witnesses. The Lord make the woman that has come into your house **like Rachel and like Leah, who both built the house of Israel.** May you prosper in Ephratah, and be famous in Beth-Lehem;
12. And may your house be like the house of Perez, **whom Tamar bore to Judah,** of the seed which the Lord shall give you of this young woman.
13. So Boaz took Ruth, and she was his wife; and when he went in to her, the Lord gave her conception, and she bore a son.
14. And the women said to Naomi, Blessed be the Lord, which has not left you this day without a redeemer, that his name may be famous in Israel!
15. **And he shall be to you a restorer of your life,** and a nourisher of your old age; for your daughter-in-law, who loves you, who is better to you than seven sons, has born him.
16. And Naomi took the child, and laid him in her bosom, and became his nurse.
17. And the women of the neighborhood gave him a name, saying, **A son has been born to Naomi; and they called his name Obed; he is the father of Jesse, the father of David.**
18. Now these are the generations of Perez; Perez fathered Hezron,
19. And Hezron fathered Ram, and Ram fathered Amminadab,
20. And Amminadab fathered Nahshon, and Nahshon fathered Salmon,
21. And Salmon fathered Boaz, and Boaz fathered Obed,
22. And Obed fathered Jesse, and Jesse fathered David.